

Duizendknoop: terreur in tuin

De Japanse duizendknoop is een ware plaag.

De plant tast dijken, rioleringen en gebouwen aan. Deskundigen maken zich grote zorgen, bewoners klagen over het woekerende onkruid. „Iedere dag als je uit het raam kijkt, zie je het groeien.”

**Simone van Zwiene
Jordy Boschman**

Zwolle

„Het was net of je zo de bushbush in liep.” Willeke Olthuisen wist niet wat ze zag toen ze de tuin van haar nieuwe huis in Zwolle bekeek. Dat is alweer 25 jaar geleden en nog altijd strijdt ze samen met haar man Hans tegen de onverwoestbare Japanse duizendknoop in haar tuin. Ook bestrating kon de woekeraar niet stoppen. „Het komt gewoon tussen de tegels door. Die worden zelfs omhooggeduwd.” En dus staat haar tuin deze vrijdagmiddag in juli gewoon weer ‘in blad’. „Terwijl we er vorige week nog alles uitgetrokken hebben...”

Pas kortgeleden kwam Olthuisen er via berichten in de media achter dat het een Japanse vijand is die haar woongenot verpest. Experts sloegen alarm toen duidelijk werd dat de Japanse duizendknoop in het hele land steeds meer schade aanricht en dat diep in de buidel getast moeten worden om van de nietsontziende exoot af te komen.

De plant met hartvormige bladeren, holle stengels en dikke wortels,

die zich tot wel drie, vier meter in de grond kunnen boren, richt op steeds meer plekken schade aan. In Amersfoort is het ‘groene monster’ door scheuren in de stenen van een brug gegroeid. In Limburg is het talud langs een beek weggespoeld. Ook in Renkum, Zwolle, Nijmegen en Amsterdam heeft de Japanse duizendknoop toegeslagen.

Varkens

De plant uit de duizendknoopfamilie heeft zich wijdverspreid, erkent Rob Leuven, hoogleraar aan de Radboud Universiteit in Nijmegen en voorzitter van het Nederlands Expertise Centrum Exoten. „Dit is een groot probleem. Vooral als de soort zich eenmaal gevestigd heeft, is het uitermate moeilijk om de planten te verwijderen.”

Het allergrootste probleem: dé methode om de woekeraar uit te roeien, is er nog niet. Reden te meer voor stichting Probos, die zich al 50 jaar inzet voor duurzaam bosbeheer, om de noodklok te luiden. „We maken ons grote zorgen nu er steeds meer bijkomt en er nog geen perfecte manier gevonden is om de Japanse duizendknoop te bestrij-

**Het komt gewoon
tussen de tegels door.
Die worden zelfs
omhooggeduwd**

—Willeke Olthuisen

den”, zegt directeur Jan Oldenburger.

Experts testen al jaren methodes om het groene monster uit te roeien. Denk aan gif, afgraven en afdekken. Er worden zelfs varkens ingezet die het onkruid opeten. Maar dat is niet altijd effectief. „De kleinste stukjes die overblijven kunnen weer uitgroeien”, waarschuwt Leuven. „Er moet nog veel winst geboekt worden. Daarom moeten we bij elke nieuwe waarneming onmiddellijk ingrijpen, voor de niets-

ontziende exoot een uitgebreid wortelstelsel vestigt. Dan is uitroeien nog makkelijk en niet zo kostbaar.” Daarnaast moet bij het afgraven en verplaatsen van grond een ‘duizendknoopvrij-eis’ worden ingevoerd, vindt de hoogleraar.

In Groot-Brittannië strijden ze al veel langer tegen de Japanse duizendknoop. Daar hebben de krachtige wortels al flink wat schade aangericht. „Het kostte Engeland in 2010 al 170 miljoen euro. Sindsdien zijn ze daar super alert op de ver-

◀ **Willeke Olthuisen heeft last van de Japanse duizendknoop.**

FOTO FRANS PAALMAN

spreiding en vestiging van deze invasieve exoot en wordt de soort daar intensief bestreden”, vertelt Leuven.

In Engeland wordt vooral afgegraven. „Maar dat is heel duur, omdat je dit tot op grote diepte moet doen en de grond vervolgens heel diep (tot 5 meter) moet begraven en afdekken met een doek dat geen wortels doorlaat.”

Een burger kan grond het best afgraven, voor overheden lijkt gif tot nog toe de beste methode om de woekeraar te lijf te gaan. Oldenburger: „Maar daar zitten wel haken en ogen aan. Ook hebben we het idee dat de plant weg lijkt, maar eigenlijk alleen maar in slaap valt.”

Willeke Olthuisen heeft in al die jaren zo’n beetje alles geprobeerd om van de Japanse duizendknoop af te komen. „Azijn, Roundup, accuzutir, maar het komt gewoon weer omhoog. Zodra het regent, schiet het de grond uit. We zitten niet meer met plezier buiten. Iedere dag als je uit het raam kijkt, zie je het groeien.”

Ze zegt de situatie inmiddels te hebben aangekaart bij de woningcorporatie. Af en toe ziet ze hoe het achterpad ontdaan wordt van op de loer liggende Japanners. Maar in haar achtertuin, daar moet ze het zelf zien te roeien. „Als ze een ander huis voor me hebben, dan ben ik weg.”